

saadanne Tilfælde at eftergive Lagten. — Jeg har dernæst nogen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at opgive Stempel paa Fuldmagter. Jeg erkjender, at der har været Tvivl om Fortolkningen af, hvad der skal forstaaes ved en Generalfuldmagt eller staaende Fuldmagt, og hvad der skal forstaaes ved andre Fuldmagter; men efterhaanden have Domstolene afgjort flere saadanne Tvivl, saa man nu har en temmelig god Regel at holde sig til. Gaaſte at opgive Stempel for Fuldmagter (Finantsministeren: Ikke for alle!) ja, for de Fuldmagter, ved hvilke der ikke betinges nogen Betaling for Fuldmægtigen, forekommer mig principielt ikke at være gaaſte rigtigt, fordi de fleste Fuldmagter, uagtet de ikke indeholde nogen Bestemmelse om Betaling, dog gives i saadanne Forhold, i hvilke Fuldmægtigen paa anden Maade har sin Betaling for, hvad han udfører paa sin Principals Vegne. Denne Stempeltagt spiller navnlig med Hensyn til Retssvesenet en ikke ringe Rolle, idet jo Sagførerne sædvanligviis ved Underretterne møde ved Fuldmægtig, som maa fremlægge Fuldmagt. Hvorfor man ikke vil beholde Stempel for slige Fuldmagter, infer jeg som sagt ikke, men jeg skal i Dvrigt gaaſte overlade til ærede Medlemmer, om de finde Anledning til at foretage noget Videre ved denne Lov. Jeg har kun ønsket at gøre opmærksom paa, hvad der for mig stod som tvivlsomt ved den, navnlig om det var rigtigt, at der var optaget Revisionsbestemmelser med Hensyn til Loven af 19de Februar 1861.

Finantsministeren: Jeg vil ikke modſige det ærede Medlem i, at der i Lovforlaget er optaget Revisionsbestemmelser, dersom det ærede Medlem derved ikke vil forſtaa Andet, end at der er gjort nogle Forandringer paa enkelte Punkter. Det er jo ikke Ordene, det kommer an paa, men i Tanken tror jeg, jeg har Ret, naar jeg siger, at her forelaa ikke Forſlag til en Revision, Forſlag, hvormed Formaalet fortrinviis var en almindelig Revision; thi naar man taler om at revidere en Lov, ſaa tænker man dog ikke nærmest paa en enkelt Forandring, ſom er foranlediget af ſæregne Grunde og er fremkommen, om jeg ſaa maa ſige, ved en udenfor Loven liggende Omſtændighed, ſaa at Forandringen bliver begrænſet og faar en ren Velighedskarakter. Naar man taler om Revision, mener man jo et Gjennemſyn af en Lov i dens Helhed, fremkaldt af indre Grunde, af Grunde, ſom vedſomme Lovens egentlige Karakter. Det var i den Betjnding, jeg tillod mig at ſige, at der ikke forelaa en Revision, og jeg ſtillede det netop i Spidsen, for paa det Beſtemteſte at betegne Karakteren af de enkelte Forandringer, ſom her er Tale om, og for at betegne, at Hensigten ikke var at anſtille en gjennemgaaende Kritik af Stempeloven. Man

har i Lovforlaget villet tilveiebringe det Minus, der ſom et naturligt Vederlag ſtal opveie det Plus, ſom fremkommer ved de andre Beſtemmelſer i Lovforlaget. Det er Hovedſynspunktet, og det forekommer mig, at det ærede Medlem ogſaa erkjendte det, idet han til Slutningen billigede Standpunktet i denne Sag. Jeg haaber iøvrigt ikke, at den Enighed, der i denne Sag er opnaaet med Folkethinget, i alvorlig Forſand ſkulde blive mageløs, ſkjøndt der her forholdsmaſſig let er opnaaet Enighed i en Sag, ſom hovedſagelig er bygget paa et Forſlag fra Miniſteriets Side. Jeg vil ikke dermed ſige, at jeg ikke efter Omſtændighederne kunde ſlutte mig til et Forſlag af Folkethinget, naar jeg i Et og Alt fandt det henſigtsmaſſigt; men jeg gjør netop gjældende her, at hele Formningen af Vederlaget i alle Enkeltheder ikke er fremkommen ſaaledes, at den er tagen uden Kritik fra Finantsminiſteriets Side; den er, efter at jeg havde gjort mig beſkjendt med de foreløbige Forſlag fra Udvalgets Side, fremkommen efter en nyie Konference med Generalfattedirektøren. Uden at jeg anſer det paſſende at gaa ind paa Enkelthederne, ſom ligge helt udenfor Sagen, er det dog maaſte ikke urigtigt at ſige, at et Forſlag, ſom foreligger med Hensyn til Reſtattelle af Stempeltagten for Forſikringspoliceer, ikke foreligger i den Form, i hvilken det oprindelig fremkom fra Udvalget, men nærmere tror jeg ikke, at det er rigtigt, at gaa ind paa dette Punkt. Naar det ærede Medlem ſpecielt omtalte Fuldmagter, tror jeg ogſaa, han vil erkjende, at det er en Inkonſequent i den nuværende Lovgivning, naar der for de Fuldmagter, for hvilke der ikke betinges noget Vederlag, dog ſtal ſvares Stempelafgift. Hvad det oprindelige Udgangspunkt for Lovforlaget angaar, vil det maaſte erindres, at det ene af de Lovforſlag, hvormod der er Spørgsmaal, ikke længere hører til det Omraade, der ligger under Finantsminiſteriet. Jeg finder det derfor ikke gaaſte paſſende, om jeg her vilde gaa ind paa en nærmere Forklaring af, hvoreledes jeg i ſin Tid i nyie Samraad med og under væſentligt Hensyn til de Anſtuelſer, der da gjorde ſig gjældende, baade fra Poſtbeſtyrelſens Side og fra den Miniſters Side, om hvem det var givet, at han ſnart ſkulde overtage Beſtyrelſen af Poſtvæſenet, anſaa det for rigtigt at bringe det Forſlag frem, jeg den Gang havde den Vre at forelægge. Jeg tror det ſom ſagt ikke rigtigt af mig, da denne Sag ikke længere hører under mig, her nærmere at gaa ind paa det; men deraf følger, at jeg heller ikke godt kan omtale de to Lovforſlag under Et, af hvilke det ene den Gang havde en meget afgjørende Indflydelse paa det andet. Jeg haaber derfor, at det ærede Medlem ikke vil tage mig det ilde op, at jeg ikke gaar ſaa langt tilbage, men holder mig til Sagen, ſom den nu foreligger.